

end høist nødvendigt. Han kunde maasse bedst være tjent med at koste noget paa Lødden, men naar han hver Dag er udsat for at blive sat ud af sit Leiehus, bliver han ogsaa mere sløv i den Retning. De Forbedringer, som her ere foreslaaede, ere saa smaa, at man efter min Mening ikke burde lade sig nøie med dem, men det vilde jo dog være et lille Fremskridt at faae dem. Nu hører vi imidlertid af den ærede Minister, at selv et saa lille Fremskridt vil han ikke kunde gaa ind paa. Ja, det ene ligner det andet, ligner alt det Øvrige, som er fket her i Landet i de senere Aar! Jeg skal iøvrigt ikke forlænge Diskussionen, men kun anbefale, at vi vedtager Lovforslaget i Folkethinget, og hvad saa Regjeringen og Lands-thinget siger, det maa være os ligegyldigt. Lad os vedtage de Forslag, som vi synes ere gode, og saa gaa hjem til Vælgerne og for-tælle, hvorledes Regjeringen stiller sig ligeoverfor de Forslag, vi stille, uagtet de ere baade billige og retfærdige. Jeg skal derfor slutte med at anbefale Lovforslaget paa det Bedste.

N. J. Larsen: Siden vi sidst behandlede denne Sag i Folkethinget, har den gjort et Fremskridt, som jeg betragter for ret væsentligt. Da vi sidst behandlede Sagen i Folkethinget, var Hovedindbendingen mod den, at den var uførenelig med Grundlovens § 82. Saa vidt jeg har lagt Mærke til, er der ikke fra nogen Side i Dag kommet den fjerneste Antydning af, at det skulde være stridende mod Grundloven at fremme et Forslag som det foreliggende. Vi staar altsaa frit ligeoverfor Sagen af Hensyn til Grundloven; det er altsaa et Spørgsmaal, som vi kunne fremme efter vor Overbevisning om Sagen selv. Jeg tror, at der i Dag har fundet nogen Misforstaaelse Sted i den Diskussion, som her er ført angaaende Fæstetvangen paa Husene. Jeg tror, at man fra alle Sider er enige om, at den gjældende Retstilstand ikke medfører, at der hviler Fæstetvang paa Husene; men noget andet er, om det har Hjemmel i vor Lovgivnings Grundsaetninger, i de gamle Principer, der ere anerkjendte i vor Landbo-lovgivning, om vi lagde Fæstetvang paa Huse. I saa Henseende udtalte den høitærede Minister, at vi vilde favne Beret-tigelse til at gjøre det. Overfor denne Paastand skjønner jeg ikke rettere, end at det ærede Medlem fra Sorø (Alberti) grundigt har godtgjort, at vor Lovgivning indeholder fuldstændig Hjemmel for at gjøre dette Skridt. Men det er ikke tilstrækkeligt. Der er ogsaa Spørgsmaalet om Husenes Ved-

ligeholdelse. Den høitærede Minister ud-talte med en vis Styrke, at han selvføl-gelig iagttog og bøiede sig for Husmandslov-givningen; han var fuldt ud loyal i sin Op-fyldelse deraf. Jeg vil i denne Anledning tillade mig at rette et Spørgsmaal til den høitærede Minister. Det er vist, at vor Lovgivning ikke siger, at der er Fæstetvang paa Huse, men det er lige saa vist, at vor Lovgivning siger, at der er en Forpligtelse til at vedligeholde en Række Huse her i Landet, de saakaldte Pligthuse. Nu vil jeg spørge den høitærede Minister: hvad gjør han for, at denne Forpligtelse bliver overholdt? Hvad gjøres der fra Ministeriets Side for at paase, at denne Forpligtelse til Husenes Vedligeholdelse, som er af saa overordentlig stor Betydning for en talrig Samfundsklasse, virkelig bliver overholdt? Ville Dplysninger har den høitærede Minister at meddele om, hvor mange af disse Huse der den Dag i Dag eksistere, og hvor mange der er forsvundne af dem, som ifølge Lov-en ikke burde være forsvundne? Kan den høitærede Minister svare bekræftende paa, at han har gjort noget alvorligt for, at dette gamle Paabud overholdes, saa kan han — men ogsaa kun da — paastaa, at han bøier sig for og loyalt iagttager de i Husmands-lovgivningen givne Regler for Administra-tionen paa dette Omraade her til Lands.

Judenrigsministeren (Singerslev): Det ærede Medlem vil dog næppe forlange, at jeg paa staaende Fod skal svare paa dette Spørgsmaal. Jeg synes dog, det vilde være noget Ubilligt at forlange et saadant Svar, som bl. A. maatte forudsætte, at jeg nylig havde undersøgt den Ting og havde en Række Tal ved Haanden. Et saadant Svar kan jeg naturligvis ikke give ham. Jeg kan kun sige det ærede Medlem, at det fra Administrationens Side ikke tilstedes, at noget pligtigt Hus, noget Hus som skal være bort-faldet; men at det naturligvis ikke kan und-gaaes, at der, uden at det kommer til Ad-ministrationens Kundskab, kan begaaes Ulovligheder i dette som i alle andre Forhold; men at det ikke tilstedes, at noget Hus forsvinder, som hører til dem, der skulle eksistere, følger af sig selv. At jeg i dette Dieblil ikke kan give det ærede Medlem nærmere Dplysninger, og navnlig ikke kan komme med Tal og deslige, er jo klart, og det vil det ærede Medlem vel næppe heller forlange.

N. J. Larsen: Nei, selvføl-gelig for-langer jeg ikke Tal og Sligt; jeg har kun spurgt, om der fra Ministeriets Side over-